

Zato mora vsebina programa dela in razvoja krajevne skupnosti temeljiti na usklajenih mnogoterih konkretnih življenjskih interesih in potrebah krajanov in delavcev v organizacijah združenega dela, ki delujejo na njenem območju ter vseh tistih organizacij združenega dela, v katerih so zaposleni.

Program razvoja krajevne skupnosti mora torej izhajati iz življenjskih potreb in razpoložljivih materialnih sredstev ter mora biti čim bolj realen in enostaven. V procesu priprave planskih aktov je za to potrebno zagotoviti čim širši krog sodelujočih v krajevni skupnosti, medtem ko so predpogoji za kakovosten plan krajevne skupnosti uresničljivost planskih ciljev in nalog, sočasnost poteka priprave in njegovega sprejemanja ter celovitost vsebine planskih aktov.

Ustrezne planske naloge krajevne skupnosti so zapisane tudi v planskih dokumentih posameznih samoupravnih interesnih skupnosti (na področju komunalnega in stanovanjskega gospodarstva, otroškega varstva, zdravstva itd.).

Temeljnega pomena za samoupravno preobrazbo krajevne skupnosti je zavest delavcev organizacij združenega dela o nujni povezanosti s krajevno skupnostjo, v kateri sami živijo. Oblikovanje in preverjanje programov krajevne skupnosti bi moralo praviloma potekati že v fazi osnutkov tudi v organizacijah združenega dela, ob tvorbi udeležbi vseh delavcev, ki v posamezni krajevni skupnosti uresničujejo svoje skupne življenjske interese. Seveda morajo biti v procesu planiranja in usklajevanja poleg interesov nosilcev planiranja v krajevni skupnosti izraženi tudi širši družbeni interesi.

Za dosedanje stanje na področju planiranja v bežigrajskih krajevni skupnostih velja ugotovitev, da so bili planski akti krajevne skupnosti premalo usklajeni s planskimi dokumenti organizacij združenega dela, sosednjih krajevni skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti in občine. Kljub pozitivnim premikom pa je vendarle treba pospešiti povezovanje delavcev v združenem delu s krajevnimi skupnostmi, posebej vsakdanjo povezavo obojestranskih interesov.

Pri pripravi planskih dokumentov za obdobje 1986–1990 prihaja v krajevni skupnostih do nekaterih zadreg. S sprejemanjem planskih aktov krajevne skupnosti kasneje. Poleg tega so oblikovani pretežno kot zbirnik neuresničljivih želja in ne kot dejanski družbenoekonomski odnos v smislu samoupravnega družbenega planiranja in odraz dejanskih možnosti.

Eden izmed vzrokov za to, da krajevne skupnosti kot nosilke planiranja niso sposobne kvalitetno opraviti nalog kot jih določa zakon o sistemu družbenega planiranja, je očitno ta, da je sistem planiranja za krajevne skupnosti preveč zapleten (nedorečena metodologija, postopki idr.). Nadaljnji vzrok je tudi v tem, da krajevnim skupnostim niso bile pravočasno posredovane strokovne osnove za planiranje. Tako ni mogoče pripisati krivdo za težave samo krajevnim skupnostim kot temeljnim nosilkam planiranja, marveč tudi številnim drugim dejavnikom, ki dajejo strokovne podlage in usmeritve za pravo planskih aktov.

Zaradi omenjenih težav obstaja spoznanje, da krajevne skupnosti v takšnih pogojih ne morejo ustrezno opraviti svojih planskih nalog, in da bi bilo potrebno še posebej s praktičnimi napotki pomagati pri njihovem planiranju. Hkrati je treba jasno določiti, katere pogoje je treba ustvariti in kdo je za to odgovoren, da bi planiranje v krajevni skupnostih tudi s pomočjo zunanjih dejavnikov steklo. Vsekakor so potrebne tudi določene organizacijske in postopkovne poenostavitve pri planiranju.

Samo časovno in vsebinsko usklajeno ter stvarno planiranje v organizacijah združenega dela in v samoupravnih interesnih skupnostih s planiranjem v krajevni skupnostih je lahko podlaga za odpravljanje sedanjega stanja.

MATERIALNI POGOJI ZA DELOVANJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Za uspešno delovanje krajevni skupnosti je potrebna primerna ureditev prostorskih vprašanj in sistema financiranja.

Za Bežigradom ima 17 krajevni skupnosti svoje lastne prostore, 9 krajevni skupnosti ima prostore v najemu, dve krajevni skupnosti pa imata razen lastnih prostorov tudi prostore v najemu.

19 krajevni skupnosti – A. T. Linhart, Boris Kidrič, Miran Jarc, Beričevo-Brinje, Črnuče-Gmajna, Dol Franc Ravbar, Ježica, Nadgorica-Ježa, Rezke Dragar, Savlje-Kleče, Savsko naselje I, II in III, 7. september, Urške Zatler, Stadion in Tomačevo-Jarše – je ocenilo, da so sedanji prostori za delo-

vanje krajevni skupnosti ustrezni oz. zadovoljivi. Krajevni skupnosti Brinje primanjkuje le prostor za večje sestance in zbere delovnih ljudi in občanov, ob tej priložnosti pa koristi prostore osnovne šole Franceta Bevka.

9 krajevni skupnosti je ocenilo, da njihovi prostorski pogoji za delovanje KS niso ustrezni in sicer:

– Bežigrad I in II – prostori nimajo dnevne svetlobe, KS nima prostora za večje sestance

– Jože Štembal in Ivan Kavčič – prostori za dejavnost niso primerni. Vhod je pod požarnimi stopnicami. Ni skladišča za opremo CZ. Prostori niso ustrezno opremljeni

– Boris Ziherl – prostori so neprimerni – kletni; manjkajo družbeni prostori

– Stožice – prostori so v baraki in so neprimerni za delovanje KS

– Koroških partizanov – prostori so neprimerni: kletni, temačni, vlažni in hladni

– Triglav – prostori so neustrezni: kletni, z neustrezno svetlobo, hladni, ustrezajo le za skromno opravljanje nujnega dela

– Podgorica-Šentjakob – prostori so vlažni in hladni; še vedno ni rešen problem ogrevanja oz. izolacije. Dom je potreben popravi in prenove.

Krajevne skupnosti, ki imajo v lasti prostore in le-teh v celoti ne potrebujejo, jih oddajajo. Tako prostore oddaja drugim uporabnikom:

– KS Boris Kidrič, KS A. T. Linhart, KS Miran Jarc oddajajo DU Cene Štupar, Kmetijski zemljiški skupnosti in Društvu invalidov;

– KS Bežigrad I in II oddajata Glasbeni šoli Franc Šturm;

– KS Savsko naselje I, II in III oddajajo Gostinskemu podjetju Vič;

– KS Stadion gostinske prostore zasebnemu gostincu;

– KS Črnuče-Gmajna ima v upravljanju kinodvorano Črnuče;

– Urške Zatler in 7. september sta imetnici prostorov VVO Bratovševa ploščad 30 in Glinškova ploščad 22 ter oddelka knjižnice na Bratovševi ploščadi 32. Za navedene prostore uporabniki krijejo le dejanske stroške tekočega vzdrževanja.

Z razdelitvijo KS Stadion iz ene na tri krajevne skupnosti je breme vzdrževanja doma padlo na krajevno skupnost Stadion. Zaradi kritja stroškov je bila krajevna skupnost prisiljena, da odda določene prostore drugim uporabnikom. Problematika vzdrževanja objekta je pereča.

Krajevne skupnosti, ki imajo v lasti prostore, nimajo zadostnih sredstev za investicijsko vzdrževanje. Sredstva proračuna zadostujejo le za njihovo redno delovanje.

Krajevna skupnost Rezke Dragar ugotavlja, da primanjkuje ustrezni prostor za delovanje OO ZSMS, saj se opaža, da je prav ta problem najbolj pereč pri delu in organiziranosti te DPO.

Iz posredovanih ocen je vidno, da je problem prostorskih možnosti poudarjen kot pomemben pogoj za delovanje krajevni skupnosti, vendarle bi bilo treba realno ugotoviti,

– kateri pogoji so potrebni za uresničevanje določenih programov krajevni skupnosti in

– način zagotavljanja sredstev za izgradnjo oziroma vzdrževanje prostorov krajevni skupnosti.

Vprašanje ustvarjanja, združevanja in porabe sredstev, ki so potrebna za uresničevanje v planu razvoja krajevne skupnosti določenih osebnih, skupnih in splošnih potreb delovnih ljudi in občanov, je pomembno za samoupravni razvoj krajevne skupnosti.

Ustava določa takšen sistem združevanja sredstev, ki pomeni odmik od prvotnega proračunskega financiranja dejavnosti krajevne skupnosti in določa razvejan sistem virov, in sicer: za zadovoljevanje in uresničevanje določenih skupnih potreb in interesov ter opravljanje nalog delovni ljudje in občani v krajevni skupnosti s samoupravnim sporazumom in družbenim dogovorom na podlagi programa in plana razvoja krajevne skupnosti ter v skladu s statutom te skupnosti oziroma občine združujejo svoja sredstva, ki jih prispevajo s samoprispevkom in delom ali pridobijo na drug način – z delom dohodka, ki ga za zadovoljevanje skupnih potreb v krajevni skupnosti namenijo delavci temeljnih organizacij združenega dela z območja krajevne skupnosti in temeljne organizacije združenega dela, katerih delavci živijo na območju te krajevne skupnosti; s sredstvi, ki se na podlagi družbenega plana občine, programov in planov samoupravnih interesnih skupnosti in organizacij združenega dela določijo za uresničevanje programa krajevne skupnosti in za

zadovoljevanje komunalnih, socialnih in drugih potreb delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti; z delom davkov, taks in drugih davščin, zbranih na območju krajevne skupnosti, ki jih občina odstopi krajevni skupnosti za uresničevanje njenih nalog v skladu s plani in programi razvoja krajevne skupnosti in občine; z dopolnilnimi sredstvi iz proračuna občine; s prostovoljno združenimi sredstvi družbenopolitičnih in drugih družbenih organizacij ter društev v krajevni skupnosti in z drugimi sredstvi.

Materialna podlaga samoupravljanja v krajevni skupnosti naj bi temeljila predvsem na samoupravnem združevanju dela in sredstev, le-to pa na usklajenih planskih aktih krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti in občine.

Ustavni model financiranja v praksi še ni uresničen. Razlogi za takšno dejansko stanje krajevnih skupnosti oziroma za tak položaj krajana v njej so v tem, da sistem družbenega planiranja ni ustrezno zaživel oziroma se na njegovi podlagi družbenoekonomske odnosi ustrezno ne uresničujejo. Dejstvo je tudi, da je svobodna menjava dela po krajevnih skupnostih na posameznih področjih družbenih dejavnosti in dejavnosti materialne proizvodnje posebnega družbenega pomena različno urejena, kar onemogoča enotno zagotavljanje ali združevanje sredstev, razen tega pa se svobodna menjava dela in neposredna menjava dela prepočasno uveljavljata.

Glede na nesistemske rešitve financiranja krajevnih skupnosti po prenehanju veljavnosti samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za izvrševanje planov in programov krajevnih skupnosti konec leta 1981, je izpadel pomemben vir financiranja krajevnih skupnosti v občini. Nastopile so težave financiranja programov KS, različno po posameznih krajevnih skupnostih, odvisno od razvitosti neposredne in svobodne menjave dela po posameznih krajevnih skupnostih.

Od celotno prejetih sredstev v letu 1983 je le 25% sredstev pridobljenih na podlagi združevanja sredstev v skladu z zakoni za posamezna področja družbenih dejavnosti v samoupravnih interesnih skupnostih ali po njih, v temeljnih skupnostih ali enotah teh skupnosti, z neposredno menjavo dela in dela dohodka temeljnih organizacij, v katerih združujejo svoje delo prebivalci določene krajevne skupnosti.

Tako se v krajevnih skupnostih, kjer niso zagotovljeni temeljni viri sredstev za zadovoljevanje skupnih potreb, sredstva občinskega proračuna uporabljajo tudi za skupne potrebe, s čimer pa je ohranjeno uresničevanje drugih nalog krajevne skupnosti na področju samoupravnega in delegatskega delovanja.

Za financiranje splošnih družbenih potreb, to je za dejavnosti krajevne skupnosti na področju uresničevanja delegatskega in skupščinskega sistema, za delovanje zborov delovnih ljudi in občanov in samoupravnih organov krajevnih skupnosti, za delovanje delegacij za skupščine družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti, za obveščanje občanov o delovanju delegatskih skupščin in za sklicevanje interesnih zborov, sekcij ipd., ter delovanje ljudske obrambe in družbene samozaščite, so zagotovljena sredstva v občinskem proračunu v skladu s sprejetimi merili financiranja splošnih družbenih potreb v krajevnih skupnostih v Ljubljani in materialnimi možnostmi posamezne družbenopolitične skupnosti. Sredstva proračuna po krajevnih skupnostih pa so razdeljena na podlagi sprejetih meril za razdelitev sredstev na krajevne skupnosti.

V letu 1983 so proračunska sredstva v celoti zadoščala za financiranje splošnih potreb krajanov v krajevnih skupnostih; še več, krajevne skupnosti so uporabljale sredstva splošne porabe tudi za zadovoljevanje skupnih potreb. Glede na to, da so splošne družbene potrebe krajanov v krajevnih skupnostih enake oz. približno enake, si je težko razložiti razlike v porabljenih sredstvih za osebne dohodke, pogodbe o delu in materialne stroške med posameznimi krajevnimi skupnostmi.

Iz ocene sedanjega načina financiranja s strani krajevne skupnosti je razvidno, da krajevne skupnosti v večini ne ločujejo temeljnih virov za financiranje splošnih potreb. Zato tudi ocenjujejo, da so proračunska sredstva premajhna z obrazložitvijo, da komaj zadoščajo za funkcionalne potrebe (OD zaposlenih, pogodbeno delo, materialni stroški) in tako z njimi ne morejo kriti vseh potreb krajevne skupnosti. Pri obravnavi proračunskih sredstev kot temeljnega vira financiranja splošnih družbenih potreb krajanov, krajevne skupnosti ugotavljajo, da dobijo premalo denarja glede na delitev

v drugih občinah in da je potrebno spremeniti sprejeta merila za razdelitev sredstev za krajevne skupnosti.

Ugotavljamo, da je ocena posameznih krajevnih skupnosti o neučinkovitem financiranju osebnih in skupnih potreb v krajevnih skupnostih ter zahteva po posebnem sistemskem urejanju materialne osnove krajevnih skupnosti upravičena. Te zahteve pa kažejo predvsem na neuveljavljeni ustavni položaj delovnih ljudi in občanov, da bi v krajevni skupnosti sami neposredno v vseh oblikah medsebojnega povezovanja urejali svoja skupna družbena vprašanja in na slabosti pri uresničevanju družbenoekonomske odnose v temeljnih organizacijah združenega dela in samoupravnih interesnih skupnostih, v katerih delovni ljudje za zadovoljevanje skupnih potreb združujejo sredstva, ne da bi hkrati lahko vplivali na obseg in prioriteto urejanja posameznih družbenih vprašanj.

Zahteva krajevnih skupnosti po enotnem proračunskem financiranju splošnih družbenih potreb v krajevnih skupnostih je upravičena in je tudi realizirana na nivoju mesta Ljubljane s sprejemom izhodišč za oblikovanje in razporejanje sredstev splošne porabe občin in mesta Ljubljane. Glede na to, da si vse krajevne skupnosti niso enotne pri zahtevi za spremembo meril za razdelitev sredstev za krajevne skupnosti iz občinskega proračuna, saj nekatere ocenjujejo kriterije kot ustrezne, se je potrebno preko samoupravnih teles v krajevnih skupnostih dogovoriti o nadaljnjem načinu razdeljevanja proračunskih sredstev in izhodišč za oblikovanje novih meril. Pri tem pa morajo aktivno sodelovati s svojimi predlogi vse krajevne skupnosti.

Da bi zagotovili zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb krajanov je potrebno uveljavljati samoupravni način združevanja sredstev ter neposredno in svobodno menjavo dela po krajevnih skupnostih. Potrebno je torej aktivirati temeljne vire financiranja za zadovoljevanje skupnih potreb občanov v krajevnih skupnostih, in sicer: odstop sredstev samoupravnih interesnih skupnosti na podlagi dogovajanja, združevanja sredstev s samoupravnimi sporazumi med krajevnimi skupnostmi in temeljnimi organizacijami združenega dela in samoprispevek, kot specifično obliko samoupravnega zbiranja sredstev v denarju, materialu in delu.

Delovanje delovne skupnosti krajevnih skupnosti

Od začetka leta 1982 imamo za Bežigradom dve delovni skupnosti, v katerih so združeni delavci, ki delajo za potrebe svojih krajevnih skupnosti. Krajevne skupnosti Anton Tomaž Linhart, Boris Kidrič in Miran Jarc sestavljajo svojo delovno skupnost, vse ostale KS pa so združene v drugo delovno skupnost.

V obeh delovnih skupnostih dela 42 redno zaposlenih delavcev, poleg njih pa tudi 27 v dopolnilnem delovnem razmerju. Podatek o številu zaposlenih velja na dan 1. 10. 1984.

Delovna skupnost je bila ustanovljena s posebnim samoupravnim sporazumom med krajevnimi skupnostmi z namenom, da bi dosegli učinkovitejše, racionalnejše, predvsem pa bolj strokovno opravljanje administrativno-strokovnih, pomožnih, in drugih podobnih del, zaradi katerih je bila ustanovljena. Z ustanovitvijo delovne skupnosti je omogočeno enotno uresničevanje, tako družbenoekonomske kot drugih samoupravnih pravic delavcev (oblikovanje skupnih skladov, oblikovanje delegacij).

Medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti med krajevnimi skupnostmi in delavci delovne skupnosti, ki opravljajo dela in naloge za krajevne skupnosti, so v skladu z zakonom določene v samoupravnem sporazumu. Navedeni samoupravni sporazum opredeljuje pogoje svobodne menjave dela in ustvarjanje dohodka, kakor tudi druga medsebojna razmerja pri uresničevanju skupnih ciljev in interesov delavcev, ki opravljajo dela za krajevne skupnosti. Poleg tega ima delovna skupnost tudi vse druge potrebne samoupravne splošne akte.

Ocena delovanja delovne skupnosti je s strani analiziranih skupnosti kritična. Tako v krajevnih skupnostih zapažajo pojave kot so: računovodska služba ni enotno organizirana (Savsko naselje I, II in III, Urške Zatler, Beričevo-Brinje ter Franc Ravbar), delovna skupnost še ni zaživela in se pretežno ukvarja sama s sabo (Triglav, Boris Zihlerl, Tomačevo - Jarše, Savlje-Kleče), dela in naloge v delovni skupnosti niso enotno ocenjena (Boris Zihlerl), delovna skupnost je predraga (Stadion), ni prišlo do uskladitve med delovno skupnostjo in KS (Stožice, Podgorica - Šentjakob, Tomačevo).

vo-Jarše), problemi v samoupravni organiziranosti (Rezke Dragar, Nadgorica-Ježa).

Rezultati kažejo, da ni bil dosežen cilj, za katerega je bila ustanovljena skupna delovna skupnost krajevnih skupnosti. Najtežje je pri zagotavljanju potrebnih sredstev za delovanje delovne skupnosti s strani krajevnih skupnosti. Težava se kaže tudi v tem, da posamezne krajevne skupnosti raje opravljajo dela in naloge za delovanje delegatskega in skupščinskega sistema s honorarnimi delavci, kakor preko za to ustanovljene delovne skupnosti. Problem je v nerazčiščenem statusu delavcev delovne skupnosti. Neustrezno je rešena tudi računovodska služba.

Zaradi navedenih dejstev bo potrebna ponovna proučitev problematike delovanja delovne skupnosti krajevnih skupnosti in izoblikovanje ustreznih predlogov.

DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH – ORGANIZIRANOST IN NEKATERI VIDIKI DELOVANJA

Družbenopolitične organizacije na čelu z Zvezo komunistov so pobudnik, mobilizator in nosilec akcij v procesu ustavne preobrazbe vsebine krajevnih skupnosti v družbeni praksi. Od njihove organiziranosti in vsebine delovanja v krajevnih skupnosti je v največji meri odvisna uresničitev zamisli krajevnih skupnosti. Organiziranost družbenopolitičnih organizacij v krajevnih skupnostih in metode in oblike svojega dela so družbenopolitične organizacije prilagodile samoupravni organiziranosti delovnih ljudi v temeljnih samoupravnih skupnostih in organizacijah. V organiziranosti družbenopolitičnih organizacij v krajevnih skupnostih so še določene praznine, kar kaže v razpravah še posebej analizirati in oceniti.

Analiza organiziranosti družbenopolitičnih organizacij v krajevnih skupnostih nam kaže sledeče stanje:

1. V krajevnih skupnostih deluje 34 osnovnih organizacij Zveze komunistov s 1249 člani, kar predstavlja 19% vsega članstva Zveze komunistov v občini; od tega je 478 žensk in 771 moških.

Vse krajevne skupnosti imajo osnovno organizacijo Zveze komunistov. V krajevni skupnosti Brinje, Triglav in Urške Zatler imajo po 2 osnovni organizaciji Zveze komunistov, krajevni skupnosti Bežigrad I in II 3 osnovne organizacije Zveze komunistov in krajevne skupnosti Savsko naselje I., II. in III. 5 osnovnih organizacij Zveze komunistov. Sveti Zveze komunistov so ustanovljeni v naslednjih krajevnih skupnostih: Savsko naselje, Urške Zatler, Bežigrad I. in II., Jože Štembal in Črnuče.

Pregled kvalifikacijske strukture nam daje naslednjo podo-
bo: nekvalificiranih 30, polkvalificiranih 12, kvalificiranih 147, visokokvalificiranih 46, nižja strokovna izobrazba 149, srednja strokovna izobrazba 419, višja izobrazba 249, visoka izobrazba 198. Poprečna starost komunistov v krajevnih skupnostih je med 60 in 65 let. Zategadelj je treba upoštevati realno oceno, da je 30% članov osnovnih organizacij Zveze komunistov v krajevnih skupnostih samo formalno v evidenci, ker zaradi starosti in bolezni ne delujejo več aktivno. V Domu starejših občanov obstaja osnovna organizacija Zveze komunistov z 10 člani, ki niso všteti v prej navedeno število.

Osnovna organizacija Zveze komunistov Podgorica – Šentjakob nima formalnih pogojev za nadaljnje delovanje (samo dva člana).

2. Socialistična zveza delovnega ljudstva v občini organizacijsko pokriva območja vseh 28 krajevnih skupnosti, v katerih delujejo krajevne organizacije SZDL, povezane v občinsko organizacijo SZDL.

3. V občini Bežigrad je v 28 krajevnih skupnostih organiziranih 26 krajevnih organizacij ZZB NOV (Bežigrad I. – II. in Dol – Beričevo sta združeni), 3 samostojna združenja vojaških invalidov in 3 aktivni ZB NOV (2 v temeljnih organizacijah združenega dela in v Domu starejših občanov). Vsako krajevno organizacijo vodi odbor (8–15 članov) znotraj katerih delujejo tudi komisije, predvsem socialna in komisija za tradicije. Najvišji organ v krajevni organizaciji je skupščina, ki jo sestavljajo vsi člani in delegati aktivov ZB NOV iz delovnih organizacij. Borčevska organizacija občine Bežigrad ima 3120 članov, od tega 544 invalidskih upravičencev. V organizaciji je še 154 nosilcev »Partizanske spomenice 1941«, 5 narodnih herojev, 3 španski borci in 18 borcev za severno

mejo. Starostna struktura se giblje med 55 in 90 let. Poprečna starost je 69 let.

4. V 27 krajevnih skupnostih je organiziranih 22 osnovnih organizacij Zveze socialistične mladine Slovenije. OO ZSMS ni organizirana v krajevni skupnosti Ježica. Krajevne skupnosti Bežigrad I. in II., Boris Kidrič in Miran Jarc, Savsko naselje I., II. in III. ter Urška Zatler in 7. september imajo skupno organizacijo ZSMS.

Pet OO ZSMS ne deluje aktivno oziroma njihovo delo je skoraj popolnoma zamrlo, to so: OO ZSMS Bežigrad, Črnuče Gmajna, Savlje-Kleče, Nadgorica-Ježa (že dalj časa v ustanavljanju) ter Savsko naselje. Ostale OO ZSMS so bolj ali manj aktivne, odvisno od pogojev, v katerih delujejo, predvsem pa od zagnanosti posameznih mladincev. Večina OO ZSMS se še vedno ubada s problematiko prostorov za izvajanje aktivnosti in pridobivanja finančnih sredstev.

Organiziranost in delovanje družbenih organizacij in društev v krajevni skupnosti

Družbene organizacije in društva imajo velik pomen za uspešno delovanje krajevne skupnosti in obogatitev prostega časa prebivalcev. Kot sestavni deli Socialistične zveze naj bi v njej usklajevali svoje interese in se dogovarjali za skupne družbene akcije v krajevni skupnosti.

Dejansko stanje glede organiziranosti in delovanja družbenih organizacij in društev v krajevnih skupnostih občine Bežigrad je naslednje:

1. V 24 krajevnih skupnostih deluje 22 krajevnih konferenc ZRVS. Krajevna skupnost Savsko naselje I., II. in III imajo skupno organizacijo ZRVS. ZRVS nima krajevnih organizacij v krajevnih skupnostih Črnuče Gmajna, Podgorica-Šentjakob, Tomačevo-Jarše in Triglav. (Vse družbene organizacije in društva v Savskem naselju delujejo na območju vseh treh krajevnih skupnosti).

2. Krajevne organizacije Rdečega križa delujejo v 14 krajevnih skupnostih, in sicer v krajevni skupnosti Anton Tomaž Linhart, Bežigrad I. in II., Boris Kidrič, Boris Zihert, Franc Ravbar, Ivan Kavčič, Jože Štembal, Rezke Dragar, Savlje-Kleče, Savsko naselje, Stožice, Triglav in Urške Zatler.

3. Turistično društvo obstaja le v krajevni skupnosti Dol.

4. Taborniki so organizirani v 4 taborniških odredih in sicer: Bičkova skala (krajevna skupnost Brinje), Heroj Vitez (krajevna skupnost Franc Ravbar), Savski odred (krajevna skupnost Savsko naselje) in Posavski kurirji (krajevna skupnost Urške Zatler in 7. september). Po podatkih, s katerimi razpolaga OK ZSMS Ljub. Bežigrad, obstajata še dva taborniška odreda: Beli lokvanj in Posavski partizani.

5. Planinsko društvo deluje v KS Rezke Dragar.

6. Gasilska društva obstajajo v krajevni skupnosti Beričevo Brinje, Dol, Franc Ravbar, Podgorica-Šentjakob, Stožice in Tomačevo Jarše.

7. Društva upokojencev delujejo v krajevni skupnosti Beričevo-Brinje, Bežigrad II, Franc Ravbar, Ježica in krajevni skupnosti Savsko naselje.

8. Športna društva delujejo v krajevni skupnosti Boris Zihert, Jože Štembal, Ivan Kavčič (ŠD BS-3), Ježica (Rekreacijsko društvo), Podgorica-Šentjakob (ŠD Belinka) in v krajevni skupnosti Triglav (ŠD Bežigrad). Telovadna društva Partizan delujejo v KS Dol, Franc Ravbar, Savsko naselje in krajevni skupnosti Stadion.

9. Streliški družini sta 2: SD Tabor (krajevna skupnost Ježica) in SD (Heroj Vitez) v krajevni skupnosti Rezke Dragar.

10. V krajevnih skupnostih delujejo tudi naslednja prosvetna, kulturno umetniška in plesna društva: KUD Jurij Flajšman (Beričevo-Brinje), KD Svoboda (Bežigrad II), DPD Svoboda (Dol), DPD Svoboda (F. Ravbar), KD Svoboda – pevski zbor (Ježica), KD Šentjakob, PD Savlje-Kleče, KUD Stadion, DPS Svoboda (Stožice). Vseh skupaj je 9.

11. Klubi delujejo v 5 krajevnih skupnostih, in sicer: Krajevna skupnost Ježica – KK Ježica (ženski in moški), Badminton klub in basebal klub, krajevna skupnost Kleče-Radio Klub »Kričič«, sekcija V. Z. Savlje Kleče, krajevna skupnost Savsko naselje – Hortikulturno društvo, Balinarsko društvo, KS Stadion – SK Novinar, Judo klub, KS Urške Zatler in 7. september – Balinarski in Rekreativni klub.

12. Društva prijateljev mladine delujejo v krajevnih skupnosti Boris Kidrič, Savsko naselje in krajevni skupnosti Stožice. (ZPM ima podatke za devet DPM).